INFORMACIONS

SETMANARI ANDORRÀ NÚM. 009 | MULTILINGÜE

19-25 OCTUBRE 2026 informacions.ad

INVESTIGACIÓ

LES CÀMERES QUE PIRATES D'ANDORRA VA DENUNCIAR AL FEBRER, INTERIOR LES TOMBA A L'OCTUBRE

Imatge original de la publicació / miniatura del vídeo

PRIMER VAM DENUNCIAR. DESPRÉS VAN ARXIVAR. ARA ENS DONEN LA RAÓ EN UNA QÜESTIÓ FONAMENTAL.

El 26 de febrer de 2026, Josep Guirao, en nom propi i com a president de Pirates d'Andorra, va presentar una denúncia davant l'Agència Andorrana de Protecció de Dades contra el projecte de càmeres corporals dels agents de circulació del Comú de la Massana.

TEXT ÍNTEGRE | PÀGINA 2

EN AQUEST NÚMERO

OPINIÓ | P. 4

NO ERA NOTÍCIA? DONCS PLEGUEU.

INVESTIGACIÓ

LES CÀMERES QUE PIRATES D'ANDORRA VA DENUNCIAR AL FEBRER, INTERIOR LES TOMBA A L'OCTUBRE

Josep Guirao | 2026-10-24 | CATALÀ

PRIMER VAM DENUNCIAR. DESPRÉS VAN ARXIVAR. ARA ENS DONEN LA RAÓ EN UNA QÜESTIÓ FONAMENTAL.

El 26 de febrer de 2026, Josep Guirao, en nom propi i com a president de Pirates d'Andorra, va presentar una denúncia davant l'Agència Andorrana de Protecció de Dades contra el projecte de càmeres corporals dels agents de circulació del Comú de la Massana.

La reclamació va quedar registrada amb el número AP26014.

No era una protesta improvisada. Era una denúncia documentada sobre la manca de cobertura jurídica suficient, les competències dels agents comunals, la proporcionalitat de la vigilància i els riscos per als drets fonamentals.

L'11 de març, Guirao va elevar els fets a la Fiscalia General del Principat d'Andorra, mitjançant una denúncia penal que també incloïa el sistema de videovigilància amb intel·ligència artificial d'Encamp i qüestionava l'actuació de l'autoritat de protecció de dades.

Set mesos després, el 23 d'octubre, arriba la notícia que canvia el panorama: el Ministeri de Justícia i Interior ha desestimat la petició d'Encamp per utilitzar deu càmeres corporals, d'acord amb l'informe desfavorable de la Comissió Nacional de Videovigilància.

I no es tracta d'un problema exclusiu d'Encamp.

Segons el comunicat institucional dels set comuns del 23 d'octubre, només Encamp havia rebut la notificació formal, perquè havia estat el primer a tramitar la sol·licitud; els comuns indiquen que la resolució afecta també la resta de corporacions.

Els mateixos set comuns reconeixen públicament que la decisió afecta el conjunt de les corporacions, incloses la Massana i Canillo.

La raó és especialment significativa: manca de cobertura competencial suficient en el marc legal vigent.

Exactament una de les qüestions centrals que Pirates d'Andorra havia posat sobre la taula mesos abans.

L'APDA VA ARXIVAR L'EXPEDIENT

L'11 de maig de 2026, l'APDA va dictar una resolució d'arxiu d'onze pàgines corresponent a l'expedient AP26014.

L'Agència considerava que no s'havia acreditat que les càmeres estiguessin efectivament en funcionament ni que existís un tractament actual de dades personals. També feia constar que el denunciant no havia aportat la documentació complementària requerida dins del termini concedit.

Aquest és el punt que mereix una reflexió profunda.

Per què una autoritat encarregada de protegir preventivament els drets fonamentals hauria d'esperar que un sistema de vigilància estigui funcionant per examinar-ne els riscos?

L'arxiu administratiu no equivalia a autoritzar les càmeres. Però tampoc resolia el problema de fons que havia motivat la denúncia: si els agents de circulació disposaven de competències suficients per utilitzar aquests dispositius.

Ara, la Comissió Nacional de Videovigilància ha emès un informe desfavorable precisament per un obstacle jurídic essencial.

La resolució d'Interior no converteix automàticament en il·legal qualsevol actuació anterior ni demostra un delicte. Però sí que confirma que la preocupació ciutadana sobre la cobertura legal no era imaginària.

CANILLO: LA PREGUNTA ENCARA MÉS INCÒMODA

El cas de Canillo afegeix un element especialment delicat.

El 17 de juliol de 2026, durant la Festa Major, el comú va iniciar una prova pilot de càmeres corporals.

L'11 d'agost es va fer públic que l'APDA havia comunicat al comú que no podia continuar utilitzant aquests dispositius fins a disposar de la cobertura normativa i les autoritzacions corresponents.

Això obliga a formular preguntes concretes.

Qui va autoritzar aquella prova? Es van enregistrar imatges o converses? Quina informació es va facilitar als ciutadans? Es van conservar gravacions? Qui hi va tenir accés? Existia una avaluació d'impacte? I, sobretot, amb quina habilitació jurídica es va dur a terme?

No són preguntes retòriques. Són qüestions documentals que les administracions haurien de poder respondre.

I ARA VOLEN CANVIAR LA LLEI

La resposta política a la denegació és igualment reveladora.

El Govern de Xavier Espot i la majoria parlamentària demòcrata han anunciat una iniciativa per modificar la Llei qualificada de seguretat pública i facilitar que els agents de circulació puguin utilitzar càmeres corporals.

El cap de Govern confia que puguin entrar en servei aquest hivern.

Però hi ha una contradicció política que no es pot ignorar.

Si cal modificar la llei per habilitar l'ús d'aquestes càmeres, per què es van aprovar ordinacions, adquirir dispositius i anunciar calendaris d'implantació abans de disposar de totes les garanties necessàries?

Una modificació legislativa futura no pot substituir les autoritzacions exigibles en el passat.

I tampoc hauria de servir per evitar l'examen dels procediments seguits fins ara.

UNA DENÚNCIA PENAL QUE NO ES POT IGNORAR

La denúncia presentada l'11 de març davant la Fiscalia General no es limitava a les càmeres corporals de la Massana.

També examinava el projecte de videovigilància amb analítica d'intel·ligència artificial d'Encamp, objecte de la reclamació AP26012, registrada el 23 de febrer.

L'escrit plantejava possibles deficiències en matèria de base jurídica, avaluació d'impacte, transparència, proporcionalitat i control institucional.

La denúncia demanava que el Ministeri Fiscal investigués els fets i determinés si podien existir responsabilitats administratives o penals.

La resolució desfavorable d'octubre constitueix ara un fet sobrevingut que justifica demanar la incorporació de nova documentació a les diligències, si aquestes continuen obertes, o valorar les actuacions processals que corresponguin.

Cal obtenir la resolució íntegra del Ministeri, l'informe de la Comissió Nacional de Videovigilància, els expedients d'autorització, els informes jurídics comunals i la documentació sobre eventuals proves pilot.

També cal aclarir si s'han produït enregistraments abans de disposar de les autoritzacions pertinents.

I ELS MITJANS QUE NO VAN CONSIDERAR QUE FOS NOTÍCIA?

Hi ha una altra qüestió que aquesta resolució torna a posar sobre la taula: el silenci informatiu que va envoltar les denúncies inicials de Pirates d'Andorra. Quan un ciutadà va acudir a l'APDA i posteriorment a la Fiscalia per qüestionar projectes de videovigilància pública, bona part dels mitjans del país no van considerar necessari donar cobertura a aquella iniciativa. Ara, quan Interior denega les càmeres i el Govern anuncia una reforma legislativa, el problema es converteix en notícia. Qui decideix què mereix ser explicat a la ciutadania? Aquesta contradicció ja la vam denunciar a l'article NO ERA NOTÍCIA? DONCS PLEGUEU..

QUI CONTROLA ELS QUI ENS VIGILEN?

Aquest cas va molt més enllà de deu càmeres.

Parlem de les fronteres entre les competències comunals i les estatals. Parlem del dret a la intimitat. Parlem de la capacitat de les administracions per introduir tecnologies de vigilància en l'espai públic.

I parlem, sobretot, de qui defensa els ciutadans quan les institucions impulsen projectes tecnològics sense haver resolt prèviament totes les qüestions jurídiques.

Pirates d'Andorra va denunciar. L'APDA va arxivar. Interior ha denegat. I ara la majoria política vol reformar la legislació.

Aquesta és la cronologia.

El debat no és si els agents de circulació mereixen protecció. Evidentment que sí.

El debat és si la seguretat dels agents pot justificar que les administracions avancin tecnològicament més de pressa que les garanties democràtiques.

La resposta hauria de ser inequívoca: primer la llei, després les càmeres.

No al revés.

I mentre el Govern prepara la reforma, queda pendent una altra qüestió: què ha passat amb la denúncia penal presentada fa més de set mesos?

Perquè denunciar a temps no hauria de convertir-se en una cursa d'obstacles contra la burocràcia.

El problema no és que Pirates d'Andorra denunciés massa aviat. El problema és que les institucions han trigat massa a reconèixer públicament l'obstacle legal.

I ara calen documents, explicacions i responsabilitats allà on corresponguin.

DOCUMENTACIÓ DE LA INVESTIGACIÓ

- Denúncia penal de Josep Guirao davant la Fiscalia General, 11 de març de 2026.
- Expedient AP26012: videovigilància amb intel·ligència artificial d'Encamp.
- Expedient AP26014: càmeres corporals del Comú de la Massana.
- Resolució d'arxiu de l'APDA, 11 de maig de 2026.
- Comunicat conjunt dels set comuns, 23 d'octubre de 2026.
- Informe desfavorable de la Comissió Nacional de Videovigilància, pendent d'obtenir íntegrament.

Article d'investigació i opinió de Josep Guirao. Les valoracions editorials són responsabilitat de l'autor. Els documents administratius i les actuacions judicials es diferencien de les qüestions encara pendents d'investigació.

informacions.ad · Andorra Justice Watch

ARTICLE RELACIONAT

NO ERA NOTÍCIA? DONCS PLEGUEU.

Article original: informacions.ad

OPINIÓ

NO ERA NOTÍCIA? DONCS PLEGUEU.

Josep Guirao | 2026-10-24 | CATALÀ

Un director d'un mitjà andorrà em va dir una vegada una frase que no he oblidat: «Si la notícia és de Pirates d'Andorra, és una cosa. Si Pirates és només Josep Guirao, aleshores és relatiu».

Relatiu?

El febrer del 2026 vaig presentar, personalment i en representació de Pirates d'Andorra, denúncies davant l'Agència Andorrana de Protecció de Dades contra els sistemes de vigilància d'Encamp i la Massana. L'11 de març vaig portar l'assumpte a la Fiscalia General.

Hi havia documents, dates, registres oficials, administracions identificades i preguntes sobre intel·ligència artificial, càmeres corporals, autoritzacions i drets fonamentals.

Què més necessitava un periodista per considerar-ho notícia?

La Valira no va tenir cap inconvenient a publicar les denúncies i explicar-ne la importància. Ho va fer al març, quan encara no hi havia una gran confrontació institucional per alimentar titulars. Per això vull reconèixer públicament la seva valentia editorial.

Altres mitjans també van publicar informacions puntuals. No ho negaré. Però una cosa és donar sortida a una notícia i una altra de molt diferent és investigar-la, exigir documents, interrogar els responsables i mantenir la pressió informativa quan desapareix el titular inicial.

Al maig, l'APDA va arxivar expedients. Al setembre, la mateixa autoritat advertia dels requisits legals pendents. A l'octubre, la controvèrsia sobre les càmeres corporals ja ocupava titulars amb possibles impugnacions, dubtes competencials i discrepàncies institucionals.

De sobte, semblava un assumpte de primer ordre.

Però la pregunta no havia canviat: qui controla les càmeres amb què l'Administració pretén controlar els ciutadans?

La denúncia de març ja plantejava una part essencial d'aquest debat. No pretenc atribuir-me les actuacions posteriors de les institucions. El que exigeixo és una resposta periodística elemental: si aquells documents tenien interès públic, per què no es van investigar amb més profunditat des del primer moment?

I si no en tenien, per què ara mereixen tanta atenció les qüestions que plantejaven?

Porto trenta anys fent periodisme incòmode. Trenta anys investigant, denunciant, publicant i afrontant querelles, conflictes i costos personals. Sense viure d'una nòmina periodística, sense un sou garantit per callar o parlar i sense esperar que ningú em concedeixi el títol de periodista respectable.

No confonc independència amb treballar gratuïtament. Un periodista ha de poder cobrar dignament. El problema no és el sou. El problema és la comoditat quan acaba determinant quines preguntes mereixen fer-se.

No he dedicat tres dècades a aquesta feina per guanyar concursos de simpatia entre directors, polítics o responsables institucionals.

I sí, Josep Guirao és una persona. Pirates d'Andorra pot ser una organització petita. Però les proves no es pesen per afiliats, els expedients no es valoren per audiència i els drets fonamentals no depenen de la popularitat de qui els defensa.

Aquella frase del director explica un dels motius pels quals vaig fundar informacions.ad: publicar, documentar i investigar allò que considero

insuficientment tractat, sense haver d'esperar que les institucions converteixin un problema ciutadà en una polèmica oficial.

No necessito que els altres mitjans comparteixin les meves conclusions. Necessito que compleixin la seva funció: comprovar els fets, seguir els expedients i qüestionar el poder amb independència de qui aporta la primera prova.

Per això, al director que em va considerar relatiu, li responc:

Relatiu pot ser Guirao. Relatives poden ser les meves opinions. Però una denúncia registrada, una resolució oficial i una tecnologia capaç de vigilar milers de ciutadans mereixen ser examinades independentment de qui les hagi posat damunt la taula.

I als qui consideren que el periodisme consisteix a esperar que un ministre, un cònsol o una agència pública els expliqui quan comença una notícia, els deixo una pregunta:

Si no sabeu reconèixer l'interès públic d'un expedient fins que el poder decideix parlar-ne, què esteu fent exactament?

El periodisme no és una sala d'espera dels comunicats institucionals.

Investigueu. Pregunteu. Contrasteu. Publiqueu.

I si no esteu disposats a fer aquesta feina, potser és millor que plegueu.

Trenta anys després, continuaré preguntant. Amb sou o sense. Amb querelles o sense. Agradi o no agradi.

Perquè informacions.ad no va néixer per competir en comoditat amb ningú. Va néixer perquè hi ha preguntes que no poden continuar esperant.

Actualització · 24 d’octubre de 2026: Les càmeres que Pirates d’Andorra va denunciar al febrer, Interior les tomba a l’octubre.

Les opinions, valoracions i afirmacions expressades en aquest article corresponen exclusivament a la persona que el signa i no representen necessàriament la línia editorial d’informacions.ad. La seva publicació no implica que el mitjà les comparteixi ni les assumeixi com a pròpies. Consulteu l’avís legal i la política d’opinió. Avís legal

Article original: informacions.ad

SUMARI COMPLET

LES CÀMERES QUE PIRATES D’ANDORRA VA DENUNCIAR AL FEBRER, INTERIOR LES TOMBA A L’OCTUBRE · P. 2
NO ERA NOTÍCIA? DONCS PLEGUEU. · P. 4